

**UNIUNEA BISERICILOR CREȘTINE BAPTISTE DIN
ROMÂNIA**

**Biruitori prin credință
și roditori în
vremuri grele**

Săptămâna de rugăciune - 2023

Biserica Creștină Baptistă EMANUEL din Oradea
2023

Cuprins

Introducere	3
DUMINICĂ: <i>Biruitori în vremea atacurilor spirituale și morale în familie</i>	
Text: 1 Samuel 1:1-28	5
LUNI: <i>Biruitori în vremuri de presiuni ideologice și prigoane</i>	
Text: Daniel 3:14-30	14
MARȚI: <i>Biruitori în vremuri de persecuție</i>	
Text: Fapte 8:1-3; Fapte 12:1-5	15
MIERCURI: <i>Biruitori în vremuri de ispite puternice în societate și la locul de muncă</i>	
Geneza 39:1-20	19
JOI: <i>Biruitori în vremuri de atacuri demonice</i>	
Text: Fapte 16:16-34	23
VINERI: <i>Biruitori în vremuri de sărăcie și lipsuri materiale</i>	
Text: 2 Corinteni 8:1-15; Rut 1:1-5	29
SÂMBĂȚĂ: <i>Biruință în vremuri de suferință și boală</i>	
Text: Iov 1:6 - 2:10	34
DUMINICĂ: <i>Biruință în așteptarea revenirii Domnului Isus</i>	
Text: 2 Petru 3:1-18	40

Introducere

Capitolul 11 din Epistola către Evrei scoate în evidență două categorii de oameni mari ai credinței în Dumnezeu: unii care prin credință au făcut lucrări miraculoase și au avut biruințe mari (3-35) și alții care prin credință au avut parte de încercări grele și suferințe mari (36-40). De obicei suntem atrași de textele biblice care descriu marile biruințe. Textele care vorbesc despre vremurile grele în care copiii lui Dumnezeu au parte de suferințe sunt de multe ori lăsate în umbră. Această modalitate de alegere se regăsește în concepția cărturarilor, a fariseilor și chiar în gândirea ucenicilor Domnului înainte de înviere.

În Vechiul Testament sunt două seturi de profeții mesianice: profeții care vorbesc despre un Mesia glorios și biruitor (Psalmul 110:1; Isaia 9:6-7; Daniel 2:44) și profeții care vorbesc despre un Mesia disprețuit și condamnat la moarte (Psalmul 22:1-21; Isaia 53). Ambele seturi de profeții sunt adevărate și s-au împlinit în viața Domnului Isus. Dar fariseii, cărturarii și ucenicii Domnului au fost atrași doar de textele care vorbesc despre un Mesia îmbrăcat în slavă și biruitor (Matei 16:21-23; Matei 27:39-44). Alternativa unui Mesia care este disprețuit și condamnat la moarte a fost de neconceput

pentru apostolul Petru: „Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu Ți se întâmple așa ceva” (Matei 16:22).

La fel ca Domnul Isus, și urmașii Lui au parte de cele două dimensiuni ale vieții de credință: vremuri glorioase de biruință pe calea credinței (Marcu 16:17-18; 2 Cor.2:14-17) și împrejurări grele, cu încercări și suferințe (Fapte 14:22; Rom. 8:35-36).

Având în vedere împrejurările grele care au venit peste lume, la care se adaugă suferințele și încercările din viața personală, din familie și din societate, în Săptămâna de rugăciune din anul acesta ne vom inspira rugăciunile din textele biblice care prezintă oameni ai lui Dumnezeu care, prin credință, au trecut biruitori prin vremuri grele.

DUMINICĂ

Biruitori în vremea atacurilor spirituale și morale în familie

Text: 1 Samuel 1:1-28

Era un om din Ramataim-Țofim, din muntele lui Efraim, numit Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Țuf, efratit. El avea două neveste: una se numea Ana, iar cealaltă, Penina. Penina avea copii, dar Ana n-avea. Omul acesta se suia în fiecare an din cetatea sa la Silo, ca să se închine înaintea Domnului oștirilor și să-I aducă jertfe. Acolo se aflau cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, preoți ai Domnului. În ziua când își aducea Elcana jertfa, dădea părți nevestei sale Penina, tuturor fiilor și tuturor fiicelor pe care le avea de la ea. Dar Anei îi dădea o parte îndoită, căci iubea pe Ana. Dar Domnul o făcuse stearpă. Potrivnica ei o înțepa deseori, ca s-o facă să se mânie, pentru că Domnul o făcuse stearpă. Și în toți anii era așa. Ori de câte ori se suia Ana la Casa Domnului, Penina o înțepa la fel. Atunci, ea plângea și nu mânca. Elcana, bărbatul ei, îi zicea: „Ana, pentru ce plângi și nu mănânci? Pentru ce ți-este întristată inima? Oare nu prețuiesc eu pentru tine mai mult decât zece fii?” Ana s-a sculat, după ce au mâncat și

au băut ei la Silo. Preotul Eli ședea pe un scaun, lângă unul din ușorii Templului Domnului. Și Ana se ruga Domnului cu sufletul amărât și plângea. Ea a făcut o juruință și a zis: „Doamne, Dumnezeu al oștirilor! Dacă vei binevoi să cauți spre întristarea roabei Tale, dacă-Ți vei aduce aminte de mine și nu vei uita pe roaba Ta și dacă vei da roabei Tale un copil de parte bărbătească, îl voi închina Domnului pentru toate zilele vieții lui și brici nu va trece peste capul lui.” Fiindcă ea stătea multă vreme în rugăciune înaintea Domnului, Eli se uita cu băgare de seamă la gura ei. Ana vorbea în inima ei și numai buzele și le mișca, dar nu i se auzea glasul. Eli credea că este beată și i-a zis: „Până când vei fi beată? Du-te de te trezește.” Ana a răspuns: „Nu, domnul meu, eu sunt o femeie care suferă în inima ei și n-am băut nici vin, nici băutură amestecată, ci îmi vărsam sufletul înaintea Domnului. Să nu iei pe roaba ta drept o femeie stricată, căci numai prea multa mea durere și supărarea m-au făcut să vorbesc până acum.” Eli a luat din nou cuvântul și a zis: „Du-te în pace, și Dumnezeu al lui Israel să asculte rugăciunea pe care I-ai făcut-o!” Ea a zis: „Să capete roaba ta trecere înaintea ta!” Și femeia a plecat. A mâncat și fața ei n-a mai fost aceeași. S-au sculat dis-de-dimineată și, după ce s-au închinat până la pământ înaintea Domnului, s-au întors și au venit acasă, la Rama. Elcana s-a culcat cu nevastă-sa Ana, și Domnul Și-a adus aminte de ea. Când i s-au împlinit zilele, Ana a rămas însărcinată și a născut un fiu, căruia i-a pus numele Samuel (Dumnezeu a ascultat), „căci”, a zis ea, „de la Domnul l-am cerut”. Bărbatul său, Elcana, s-a suit apoi cu toată casa lui să aducă Domnului jertfa de peste an și să-și îplinească juruința. Dar Ana nu s-a suit și a zis bărbatului ei: „Când voi întărca copilul, îl voi duce ca să fie pus înaintea Domnului și să rămână acolo pentru totdeauna.”

Elcana, bărbatul ei, i-a zis: „Fă ce vei crede, așteaptă până-l vei înțărca. Numai împlinescă-și Domnul cuvântul Lui!” Și femeia a rămas acasă și a dat țâță fiului ei până l-a înțărcat. Când l-a înțărcat, l-a suit cu ea și a luat trei tauri, o eță de făină și un burduf cu vin. L-a dus în Casa Domnului, la Silo; copilul era încă mic de tot. Au înjunghiat taurii și au dus copilul la Eli. Ana a zis: „Domnul meu, iartă-mă! Cât este de adevărat că sufletul tău trăiește, domnul meu, atât este de adevărat că eu sunt femeia aceea care stăteam aici lângă tine și mă rugam Domnului! Pentru copilul acesta mă rugam, și Domnul a ascultat rugăciunea pe care I-o făceam. De aceea vreau să-l dau Domnului: toată viața lui să fie dat Domnului.” Și s-au închinat acolo înaintea Domnului.

Elcana a fost un levit dintre fii lui Chehat (1 Cron. 6:33-35), care erau aleși și rânduiți pentru a conduce cântările la Casa Domnului (1 Cron. 6:31-32). El s-a stabilit în muntele lui Efraim și a întemeiat o familie nebiblică și disfuncțională. Elcana nu a fost mulțumit cu familia monogamă întemeiată de Dumnezeu (legământul de căsătorie între un singur bărbat și o singură femeie), ci a ales modelul poligamiei promovat de popoarele păgâne. Dar, departe de a fi fericit într-o familie nebiblică, Elcana este confruntat cu o familie dezbinată datorită tensiunilor dintre cele două soții – Ana și Penina. Ana este soția favorită a lui Elcana, dar este stearpă. Penina nu este tratată cu aceeași unitate de măsură de către Elcana, dar are copii. Folosind avantajul de a avea copii, în rivalitatea ei pentru locul întâi, Penina o umilește pe Ana pentru că nu are copii. În acea vreme, femeia stearpă era privită ca una blestemată de Dumnezeu.

Merită observat faptul că, deși are o familie nebiblică și dezbinată,

Elcana se comportă public ca un om religios. În fiecare an se duce la Silo cu toată familia ca să aducă jertfe adevăratului Dumnezeu, dar nu și pentru a asculta de Cuvântul Lui și pentru a se îndrepta. Cu alte cuvinte, Elcana înlocuiește ascultarea de Dumnezeu cu ritualul religios.

Cu fiecare an însă suferința Anei este tot mai mare și mai greu de îndurat. Viața unei femei care nu poate avea copii, într-o familie poligamă, cu un soț care a călcat Cuvântul lui Dumnezeu și cu o rivală care o umilește mereu, pare că este o situație fără ieșire.

Și totuși, atunci când viața de familie este grea și pe pământ nu se vede nicio speranță, Ana ne învață să ne uităm spre cer cu credință. Dintre toate alternativele pământești - resemnare, depresie, divorț, infidelitate, alcool etc. - Ana alege soluția cerească: RUGĂCIUNEA. Ce nu poate rezolva nimeni pe pământ, poate rezolva Tatăl nostru din ceruri. Prin credință și rugăciune, Ana a biruit împreună cu Dumnezeu. Prin biruința ei, Dumnezeu a schimbat istoria familiei lui Elcana și a poporului Israel.

Inspirați de exemplul Anei, suntem chemați să analizăm starea familiilor noastre și să venim înaintea lui Dumnezeu cu credință în rugăciune. Dumnezeu care a ascultat rugăciunea Anei este gata să asculte și rugăciunile noastre. Cu o inimă smerită, să venim înaintea Lui cu:

Mulțumiri:

- Pentru că Dumnezeu este același ieri, azi și în veac;
- Pentru toate familiile care sunt întemeiate după modelul biblic;

- Pentru toate familiile în care domnește armonia și pacea lui Dumnezeu;
- Pentru toate familiile care au venit la Domnul în vremea aceasta;
- Pentru toate familiile care au biruit seducția lumii și atacurile diavolului.

Mijlociri:

- Pentru toți copiii lui Dumnezeu care trăiesc în familii dezbinăte;
- Pentru toți cei care sunt descurajați datorită crizelor din familie;
- Pentru toți cei care sunt gata să apeleze la soluții lumești;
- Pentru toți cei care sunt gata să lupte pentru salvarea familiilor lor.

Cereri:

- Pocăința familiilor care s-au îndepărtat de învățăturile Scripturii;
- Răspuns la rugăciunile familiilor care își doresc copii;
- Perseverență în rugăciune pentru cei descurajați;
- Biruință prin credință asupra tuturor atacurilor celui rău.=

LUNI

Biruitori în vremuri de presiuni ideologice și prigoane

Text: Daniel 3:14-30

Nebucadnețar a luat cuvântul și le-a zis: „Înadins oare, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu slujiți voi dumnezeilor mei și nu vă închinați chipului de aur pe care l-am înălțat? Acum fiți gata și, în clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, alăutei, psaltirii, cimpoiului și a tot felul de instrumente, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului pe care l-am făcut; dacă nu vă veți închina lui, veți fi aruncați pe dată în mijlocul unui cuptor aprins! Și care este dumnezeul acela care vă va scoate din mâna mea?” Șadrac, Meșac și Abed-Nego au răspuns împăratului Nebucadnețar: „Noi n-avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus. Iată, Dumnezeul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins și ne va scoate din mâna ta, împărate. Și, chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!” La auzul acestor cuvinte, Nebucadnețar s-a umplut de mânie și și-a schimbat fața, întorcându-și privirile împotriva lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. A luat din nou cuvântul și a poruncit să încălzească de șapte ori mai mult cuptorul de cum se cădea să-l încălzească. Apoi,

a poruncit unora din cei mai voinici ostași din oștirea lui să lege pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego și să-i arunce în cuptorul aprins. Oamenii aceștia au fost legați cu izmenele, cămășile, mantalele și celelalte haine ale lor și aruncați în mijlocul cuptorului aprins. Fiindcă porunca împăratului era aspră și cuptorul era neobișnuit de încălzit, flacăra a ucis pe toți oamenii care aruncaseră în el pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Dar acești trei oameni: Șadrac, Meșac și Abed-Nego au căzut legați în mijlocul cuptorului aprins. Atunci, împăratul Nebucadnețar s-a înspăimântat și s-a sculat repede. A luat cuvântul și a zis sfetnicilor săi: „N-am aruncat noi în mijlocul focului trei oameni legați?” Ei au răspuns împăratului: „Negreșit, împărate!” El a luat iarăși cuvântul și a zis: „Ei bine, eu văd patru oameni umblând slobozi în mijlocul focului și nevătămați, și chipul celui de al patrulea seamănă cu al unui fiu de dumnezei!” Apoi Nebucadnețar s-a apropiat de gura cuptorului aprins și, luând cuvântul, a zis: „Șadrac, Meșac și Abed-Nego, slujitorii Dumnezeului celui Preaînalt, ieșiți afară și veniți încoace!” Și Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit din mijlocul focului. Dregătorii, îngrijitorii, cârmuitorii, și sfetnicii împăratului s-au strâns și au văzut că focul n-avusese nicio putere asupra trupului acestor oameni, că nici perii capului lor nu se pârliseră, hainele le rămăseseră neschimbate și nici măcar miros de foc nu se prinsese de ei. Nebucadnețar a luat cuvântul și a zis: „Binecuvântat să fie Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, care a trimis pe îngerul Său și a izbăvit pe slujitorii Săi care s-au încrezut în El, au călcat porunca împăratului și și-au dat mai degrabă trupurile lor decât să slujească și să se închine altui dumnezeu decât Dumnezeului lor! Iată acum porunca pe care o dau: Orice om din orice popor, neam sau limbă ar fi, care va vorbi rău de Dumnezeul lui Șa-

drac, Meșac și Abed-Nego va fi făcut bucăți și casa lui va fi prefăcută într-un morman de murdărie, pentru că nu este niciun alt dumnezeu care să poată izbăvi ca El.” După aceea, împăratul a înălțat pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego la mare cinste în ținutul Babilonului.

La fel ca toți tiranii și dictatorii, împăratul Nebucadnețar a făcut un plan de a controla credința și comportamentul oamenilor din împărăția lui. Ideologiile totalitare sunt însoțite de măsuri represive dure. În centrul acestui plan este cultul personalității lui Nebucadnețar: el a făcut un chip de aur, i-a adunat în valea Dura pe toți oamenii cu poziții de conducere și a decretat: „iată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile !... să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului de aur” (3:4-5). Legea lui Nebucadnețar a fost însoțită și de pedeapsa cu moartea: „Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina, va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins” (3:6).

Vremurile de presiuni ideologice și prigoană sunt vremuri grele. Dictatorii și dictaturile nu lasă o zonă ideologică neutră pentru conștiința oamenilor: ori te supui, ori ești executat. Sistemul ideologic opresiv are și rețele de delatori și turnători (3:8), iar orice nesupunere este catalogată drept sfidarea autorității conducătorului și pericol public. „Înadins oare, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu vă închinați voi *dumnezeilor mei* și nu vă închinați chipului de aur pe care *l-am înălțat?*... Dacă nu vă veți închina, veți fi aruncați îndată în mijlocul unui cuptor aprins! Și care este dumnezeul acela care vă va scoate din mâna mea” (3:15).

Răspunsul celor trei tineri scoate la lumină secretul biruinței

lor: „Noi n-avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus. Iată, Dumnezeu nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate. Și chiar de nu ne va scoate, să știi împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi, și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat” (3:17-18).

Șadrac, Meșac și Abed-Nego l-au cunoscut pe adevăratul Dumnezeu, au avut o relație personală cu El și s-au dedicat să fie slujitorii Lui, indiferent de prețul care ar trebui plătit, inclusiv martirajul.

Presiunile ideologice care vin de la Bruxelles, de la guvernele și parlamentele naționale și de la organizații neguvernamentale au îmbrăcat forme legale opresive pentru creștinii din Europa și România. În instituțiile publice, în școli și în spațiul mediatic sunt tot mai vizibile și mai agresive măsurile de îndoctrinare a oamenilor. Companii multinaționale, instituții publice și școli sunt obligate să adopte coduri de etică în conformitate cu noua ideologie. Refuzul de a adopta asemenea coduri de etică din partea instituțiilor atrage după sine amenințarea de a-și pierde autorizația de funcționare, iar refuzul angajaților de a le semna și respecta atrage, după sine, pierderea locului de muncă. Cu pași tot mai rezezi ne apropiem de vremuri asemănătoare cu vremea în care au trăit Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Ei au biruit atunci în confruntarea ideologică pentru că au biruit mai întâi în lupta spirituală a credinței în adevăratul Dumnezeu. Acum este vremea noastră pentru biruință. De aceea suntem chemați să ne rugăm:

Mulțumiri:

- Pentru că Dumnezeu adevărat are toată puterea în cer și pe

- pământ;
- Pentru cei care cred cu adevărat și au o relație personală cu Dumnezeu;
  - Pentru cei care au biruit atacurile celui rău asupra lor și a familiilor lor;
  - Pentru cei care luptă și apără libertatea de credință și conștiință.

Mijlociri:

- Pentru cei care sunt expuși presiunilor ideologice în societate, la locul de muncă și în școli;
- Pentru cei care sunt amenințați cu represalii din pricina credinței în Dumnezeu;
- Pentru cei care sunt oboseți și descurajați în această luptă a credinței.

Cereri:

- Putere, îndrăzneală și biruință pentru frații și surorile în credință care sunt prinși în această luptă;
- Putere, îndrăzneală și biruință pentru copiii și profesorii credincioși care sunt expuși presiunilor ideologice;
- Întoarcerea la Dumnezeu a conducătorilor ideologici și politici de la Bruxelles și din toate țările care au adoptat o ideologie contrară Scripturii;
- Manifestarea slavei lui Dumnezeu în viața celor credincioși.

MARȚI

Biruitori în vremuri de persecuție

Text: Fapte 8:1-3; Fapte 12:1-5

Fapte 8:1-3

Saul se învoise la uciderea lui Ștefan. În ziua aceea, s-a pornit o mare prigonire împotriva Bisericii din Ierusalim. Și toți, afară de apostoli, s-au împrăștiat prin părțile Iudeii și ale Samariei. Niște oameni temători de Dumnezeu au îngropat pe Ștefan și l-au jelit cu mare tânguire. Saul, de partea lui, făcea prăpăd în Biserică; intra prin case, lua cu sila pe bărbați și pe femei și-i arunca în temniță.

Fapte 12:1-5

Cam pe aceeași vreme, împăratul Irod a pus mâinile pe unii din Biserică, pentru ca să-i chinuiască, și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. Când a văzut că lucrul acesta place iudeilor, a mai pus mâna și pe Petru. (Erau zilele Praznicului Azimilor.) După ce l-a prins și l-a băgat în temniță, l-a pus sub paza a patru cete de câte patru ostași, cu gând ca după Paște să-l scoată înaintea norodului. Deci Petru era păzit în temniță, și Biserica nu înceta să înalțe rugăciuni către Dumnezeu pentru el.

Aceste texte din Faptele Apostolilor descriu două episoade din multe valuri de prigoane care s-au abătut asupra Bisericii lui Hristos de-a lungul secolelor. Ura lumii față de cei care cred, se închină și slujesc Domnului Isus Hristos are rădăcini adânci și îmbracă forme diferite. Psalmul 2 descrie o conspirație universală izvorâtă din ura față de Mesia – Unsul Domnului: „Pentru ce se întărâtă neamurile, și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte? Împărații pământului se răscoală și domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său” (2:1-2). Forma istorică a acestei conspirații din Psalmul 2 este descrisă în Faptele Apostolilor: „În adevăr, împotriva Robului Tău celui sfânt, Isus, pe care L-ai uns Tu, s-au însoțit în cetatea aceasta Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și cu noroadele lui Israel” (4:25-27).

Domnul Isus explică ucenicilor că ura lumii față de El se va răsfrânge asupra urmașilor Lui: „Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea... Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni” (Ioan 15:18-20).

Prigonirea urmașilor Domnului îmbracă multe forme: batjocură, umilință, insultă, discriminare, marginalizare, alungare din familie, dezmoștenire, pierderea locului de muncă, bătăi, tortură, închisoare și moarte. Aceste forme de prigoană pot veni din partea:

- Familiei;
- Colegilor și șefilor la locul de muncă;
- Colegilor și profesorilor la școală;
- Cunoscuților și vecinilor;

- Organizațiilor nonguvernamentale;
- Organizațiilor religioase;
- Instituțiilor media;
- Autorităților locale și centrale.

În Fapte 8, prigoana este declanșată de conducătorii religioși, iar în Fapte 12 prigoana este legitimată de puterea imperială romană prin autoritățile locale din provincia Iudeea.

Indiferent de identitatea și statutul prigonitorilor, vremurile de prigoană sunt grele. Lupta credinței este grea pentru că implică ocară, suferință și moarte. Și totuși, prin puterea Duhului Sfânt, urmașii Domnului Isus au biruit prin credință. Inspirat de biruința creștinilor, Tertulian a spus: „Sângele martirilor este sămânța bisericii.”¹

Conform datelor oferite de organizații care sprijină creștinii persecutați, în peste 60 de țări ale lumii persecuțiile sunt legitimate și gestionate de autoritățile publice:

- din motive ideologice în țările ateist-comuniste și neo-marxist-progresiste;
- din motive religioase în țările și zonele în care domină religiile musulmane, hinduse, confucianiste, animiste, sau chiar creștine;
- din motive de intoleranță religioasă în familie, școli, instituții publice, etc.

Conștienți de faptul că pentru milioane de frați și de surori ale noastre, în Hristos Domnul, acestea sunt vremuri grele de prigoană și suferință, suntem chemați să ne rugăm.

---

¹ Quintus Septimius Florens Tertulian, *Apologeticum*, cap. 50.

Mulțumiri:

- Pentru promisiunea prezenței Domnului lângă toți cei ce suferă pentru Numele Lui;
- Pentru mărturia celor care rămân tari în credință în vremea încercării;
- Pentru cei care se întorc la Domnul prin mărturia credincioșilor care sunt prizonieri.

Mijlociri:

- Pentru cei care au parte de prigoniri din partea autorităților;
- Pentru care sunt prizonieri acasă, la școală sau la locul de muncă;
- Pentru cei care sunt umiliți și batjocoriți public din pricina credinței.

Cereri:

- Putere în mijlocul persecuțiilor;
- Biruință deplină în astfel de încercări;
- Încetarea prigoanei și libertatea de închinare;
- Mântuirea prigonitorilor.

MIERCURI

Biruitori în vremuri de ispite puternice în societate și la locul de muncă

Geneza 39:1-20

Iosif a fost dus în Egipt; și Potifar, dregătorul lui faraon, căpetenia străjerilor, un egiptean, l-a cumpărat de la ismaeliții care-l aduseseră acolo. Domnul a fost cu Iosif, așa că toate îi mergeau bine; el locuia în casa stăpânului său, egipteanul. Stăpânul lui a văzut că Domnul era cu el și că Domnul făcea să-i meargă bine ori de ce se apuca. Iosif a căpătat mare trecere înaintea stăpânului său, care l-a luat în slujba lui, l-a pus mai mare peste casa lui și i-a încredințat tot ce avea. De îndată ce Potifar l-a pus mai mare peste casa lui și peste tot ce avea, Domnul a binecuvântat casa egipteanului, din pricina lui Iosif; și binecuvântarea Domnului a fost peste tot ce avea el, fie acasă, fie la câmp. Egipteanul a lăsat pe mâinile lui Iosif tot ce avea și n-avea altă grijă decât să mănânce și să bea. Dar Iosif era frumos la statură și plăcut la chip. După câtăva vreme, s-a întâmplat că nevasta stăpânului său a pus ochii pe Iosif și a zis: „Culcă-te cu mine!” El n-a voit și a zis nevastei stăpânului său: „Vezi că stăpânul meu nu-mi cere socoteală de nimic din casă și mi-a dat pe mână tot ce are. El nu este mai mare decât mine în casa aceasta și nu mi-a oprit nimic, afară de tine, pentru că ești nevasta lui. Cum

aș putea să fac eu un rău atât de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?” Măcar că ea vorbea în toate zilele lui Iosif, el n-a voit să se culce și să se împreuneze cu ea. Într-o zi, când intrase în casă ca să-și facă lucrul și când nu era acolo niciunul din oamenii casei, ea l-a apucat de haină, zicând: „Culcă-te cu mine!” El i-a lăsat haina în mână și a fugit afară din casă. Când a văzut ea că-i lăsase haina în mână și fugise afară, a chemat oamenii din casă și le-a zis: „Vedeți, ne-a adus un evreu ca să-și bată joc de noi! Omul acesta a venit la mine ca să se culce cu mine, dar eu am țipat în gura mare. Și, când a văzut că ridic glasul și strig, și-a lăsat haina lângă mine și a fugit afară.” Și a pus haina lui Iosif lângă ea până s-a întors acasă stăpânul lui. Atunci i-a vorbit astfel: „Robul acela evreu, pe care ni l-ai adus, a venit la mine ca să-și bată joc de mine. Și, cum am ridicat glasul și am țipat, și-a lăsat haina lângă mine și a fugit afară.” După ce a auzit cuvintele nevastei sale, care-i zicea: „Iată ce mi-a făcut robul tău”, stăpânul lui Iosif s-a mâniat foarte tare. A luat pe Iosif și l-a aruncat în temniță în locul unde erau închiși întemnițații împăratului; și astfel, Iosif a stat acolo, în temniță.

Persecuția și seducția sunt două dintre metodele folosite de diavolul pentru a distruge caracterul, credința și mărturia copiilor lui Dumnezeu. Persecuția utilizează frica, iar seducția folosește atracția. De multe ori, seducția este o armă mai periculoasă în mâna celui rău, decât persecuția. În vremea persecuției lumea este ostilă și dușmanul este vizibil pe față. În vremea seducției lumea este prietenoasă și dușmanul este ascuns în spatele unor lucruri, împrejurări și experiențe plăcute firii pământești. De aceea Domnul Isus le-a spus ucenicilor: „Vegheați și

rugați-vă ca să nu cădeți în ispită” (Matei 26:41).

În absența vegherii și rugăciunii, Acan nu a văzut pericolul dincolo de strălucirea aurului și argintului și de frumusețea hainelor babiloniene (Iosua 7:21). Nici Samson nu a văzut nenorocirea dincolo de mângâierile Dalilei. Și exemplele pot continua din relatarea Scripturilor și din experiența de mii de ani ai creștinismului.

Despre Iosif citim că acolo, în robie, în casa lui Potifar, „Domnul a fost cu Iosif” ... „Și stăpânul lui a văzut că Domnul era cu el” (Gen. 38:2-3). Viața trăită în prezența Domnului l-a ținut pe Iosif veghetor. Astfel că, în ziua ispitei, dincolo de oferta păcătoasă din partea soției lui Potifar, el a văzut gravitatea păcatului: „Cum aş putea să fac un rău așa de mare și să păcătoiesc împotriva lui Dumnezeu?” (Gen. 38:9).

Spre deosebire de vremea comunistă, când credincioșii au fost confrunțați cu persecuțiile, după anii '90 atacurile celui rău vin pe calea seducțiilor de tot felul – de la atracția și lăcomia după bogățiile materiale, până la robia imaginilor provocatoare și a relațiilor nepermise. După opiniile unor autori contemporani, se pare că diavolul a distrus mai multe vieți cu ajutorul seducției decât cu ajutorul persecuției. În fața acestor atacuri subtile la care sunt supuși copiii, tinerii, familiile tinere și bătrânii, suntem chemați la veghere și rugăciune. Inspirați de exemplul lui Iosif, suntem încurajați să venim înaintea lui Dumnezeu cu:

Mulțumiri:

- Pentru puterea Domnului – „Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume” (1 Ioan 4:4);
- Pentru toți copiii Domnului care l-au biruit pe cel rău și ispitele lui;

- Pentru promisiunea că prin Isus Hristos suntem mai mult decât biruitori.

Mijlociri:

- Pentru copiii și tinerii din bisericile noastre;
- Pentru familiile tinere și pentru bătrânii bisericilor noastre;
- Pentru credincioșii care se află în locuri periculoase.

Cereri:

- Biruință pentru toții copiii Domnului;
- Disciplină spirituală în veghere, rugăciune și post;
- Pocăința și recuperarea celor care au căzut în păcat.

JOI

Biruitori în vremuri de atacuri demonice

Text: Fapte 16:16-34.

Pe când ne duceam la locul de rugăciune, ne-a ieșit înaintea o roabă, care avea un duh de ghicire. Prin ghicire, ea aducea mult câștig stăpânilor ei. Roaba aceasta s-a luat după Pavel și după noi și striga: „Oamenii aceștia sunt robii Dumnezeului celui Preaînalt și ei vă vestesc calea mântuirii.” Așa a făcut ea timp de mai multe zile. Pavel, necăjit, s-a întors și a zis duhului: „În Numele lui Isus Hristos îți poruncesc să ieși din ea.” Și a ieșit chiar în ceasul acela. Când au văzut stăpânii roabei că s-a dus nădejdea câștigului lor, au pus mâna pe Pavel și pe Sila și i-au târât în piață înaintea fruntașilor. I-au dat pe mâna dregătorilor și au zis: „Oamenii aceștia ne tulbură cetatea; sunt niște iudei care vestesc niște obiceiuri pe care noi, romanii, nu trebuie nici să le primim, nici să le urmăm.” Norodul s-a ridicat și el împotriva lor, și dregătorii au pus să le smulgă hainele de pe ei și au poruncit să-i bată cu nuiiele. După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în temniță și au dat în grijă temnicerului să-i păzească bine. Temnicerul, ca unul care primise o astfel de poruncă, i-a aruncat în temnița dinăuntru și le-a băgat picioarele în butuci. Pe la miezul nopții, Pavel și Sila se ru-

gau și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu, iar cei închiși îi ascultau. Deodată, s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa că s-au clătinat temeliele temniței. Îndată, s-au deschis toate ușile și s-au dezlegat legăturile fiecăruia. Temnicerul s-a deșteptat și, când a văzut ușile temniței deschise, a scos sabia și era să se omoare, căci credea că cei închiși au fugit. Dar Pavel a strigat cu glas tare: „Să nu-ți faci niciun rău, căci toți suntem aici.” Atunci, temnicerul a cerut o lumină, a sărit înăuntru și, tremurând de frică, s-a aruncat la picioarele lui Pavel și ale lui Sila, i-a scos afară și le-a zis: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?” Pavel și Sila i-au răspuns: „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit, tu și casa ta.” Și i-au vestit Cuvântul Domnului, atât lui, cât și tuturor celor din casa lui. Temnicerul i-a luat cu el chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănilor și a fost botezat îndată, el și toți ai lui. După ce i-a dus în casă, le-a pus masa și s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Dumnezeu.

Apostolul Petru ne spune că avem un potrivnic care „dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită” (1 Petru 5:8). Cel rău dă târcoale copiilor, tinerilor, oamenilor maturi, bătrânilor, credincioșilor din bancă sau lucrătorilor cunoscuți. Atacurile lui sunt îndreptate împotriva celor credincioși, a familiilor lor, a bisericii sau a popoarelor, și pot îmbrăca forme diferite:

- Dezastre naturale și acțiuni ale unor oameni răi. Iov 1:13-19 menționează sabeenii, haldeii, focul sau vântul;
- Boli în trup – neprihănitul Iov sau femeia gârbovă (Iov 2:7; Luca 13:1-13);
- Tulburări psihice – regele Saul sau copilul mic (1 Samuel 16:14; Marcu 9:14-29);

- Gânduri demonice – Iuda sau Fiii Tunetului (Ioan 13:2; Luca 9:54-55);
- Controlul minții ca să nu creadă Evanghelia – oamenii care aud Cuvântul (Matei 13:19; 2 Cor.4:3-4);
- Piedici în calea lucrării misionare a apostolului Pavel (Fapte 16:16-18).

Apostolul Pavel subliniază faptul că ziua în care ne atacă cel rău este „ziua cea rea” (Ef. 6:13). În ziua aceea putem fi biruitori dacă avem „toată armura lui Dumnezeu” (Ef. 6:11, 13). În pregătirea noastră pentru ziua cea rea, care de cele mai multe ori vine pe neașteptate, este important să cunoaștem câteva adevăruri biblice:

- Diavolul și demonii lui nu sunt atotputernici, atotprezenți și atotștiutori;
- Diavolul și demonii lui sunt îngeri căzuți cărora Dumnezeu le-a stabilit limite de mișcare și de acțiune;
- Diavolul și demonii lui nu pot trece de limita pusă de Dumnezeu;
- Dumnezeu este stăpân absolut și Îi protejează pe copiii Lui;
- Nimic nu se poate atinge de copiii Domnului decât cu voia Lui.

De asemenea, trebuie subliniat faptul că nu orice boală, orice încercare sau orice necaz sunt acțiuni demonice. Uneori Dumnezeu ne încearcă credința prin împrejurări grele (Avraam în Gen. 22), iar alteori avem necazuri datorită deciziilor noastre neînțelepte (împăratul David în 2 Sam. 12:10-14). Un credincios matur poate și trebuie să poată face deosebire între atacurile demonice, încercări ale credinței sau consecințe ale deciziilor noastre. Când apostolul Petru ne spune

să fim treji și să veghem, ne îndeamnă de fapt să umblăm în lumina Scripturii, în puterea Duhului Sfânt și să folosim discernământul duhovnicesc pentru a identifica în mod corect împrejurările, cauzele și soluția în cazul atacurilor demonice. Exemplul apostolului Pavel din Fapte 16:16-18 aduce lumină asupra situației, a cauzei și a soluției în vreme de atacuri demonice asupra lucrării Evangheliei.

Împrejurările:

Apostolul Pavel este în cetatea Filipi ca urmare a unei călăuziri clare din partea lui Dumnezeu (Fapte 16:9-10). Dumnezeu a deschis ușa pentru pătrunderea Evangheliei în Europa și primii oameni se întorc la Domnul (Fapte 16:14:15).

Cauzele:

Diavolul pierde teren în Europa și pornește la atac împotriva apostolului Pavel. Se folosește de slujnica unei familii înstărite din Filipi, care era posedată de un duh demonic specializat în ghicitorie. Mesajul demonic se alătură mesajului Evangheliei și servitoarea demonizată se alătură echipei misionare cu scopul de a amesteca întunericul cu lumina.

Soluția:

Sub călăuzirea Duhului Sfânt, Apostolul Pavel își exercită discernământul și puterea apostolică pentru a păstra mesajul Evangheliei curat și nealterat. În Numele lui Isus Hristos poruncește duhului demonic să iasă din aceasta femeie. În acest fel, apostolul face două mari lucrări: eliberarea roabei de sub puterea demonică și păstrarea curată a mesajului

Evangeliei. Oamenii trebuie să audă un singur mesaj care vine din partea lui Dumnezeu, mesajul Evangheliei.

Și în vremea noastră sunt atacuri demonice asupra mesajului și mesagerilor Evangheliei, asupra credincioșilor și a celor nemântuiți care sunt chemați la pocăință. De aceea, inspirați de învățătura Scripturii suntem chemați să ne rugăm:

Mulțumiri:

- Pentru toți cei care vestesc Evanghelia curată, fără asocieri, învățături și practici lumești sau demonice;
- Pentru toți credincioșii care au rămas ferm ancorați în credința Evangheliei;
- Pentru toți cei care veghează ca să păstreze Evanghelia curată;
- Pentru toți cei care apără Bisericile Baptiste de învățători și proroci mincinoși.

Mijlociri:

- Pentru toți lucrătorii care trec prin perioade grele de atacuri demonice asupra lor și a lucrării;
- Pentru toți credincioșii care sunt expuși sau atrași de mesaje din partea unor oameni compromiși, care sunt în slujba celui rău;
- Pentru toate bisericile baptiste care luptă și apără credința adevărată a Evangheliei.

Cereri:

- Putere supranaturală și ajutor ceresc pentru toți lucrătorii care

trec prin vremuri grele de atac sau împotrivire demonică;

- Trezire spirituală, discernământ duhovnicesc și pocăință pentru toți cei care au fost înșelați de diavolul;
- Protecție divină pentru familiile credincioșilor bapțiști și pentru bisericile baptiste;
- O nouă generație de lucrători curați, curajoși și biruitori în lucrarea Evangheliei.

VINERI

Biruitori în vremuri de sărăcie și lipsuri materiale

Text: 2 Corinteni 8:1-15; Rut 1:1-5

Fraților, voim să vă aducem la cunoștință harul pe care l-a dat Dumnezeu în Bisericile Macedoniei. În mijlocul multelor neazuri prin care au trecut, bucuria lor peste măsură de mare și sărăcia lor lucie au dat naștere la un belșug de dărnicie din partea lor. Vă mărturisesc că au dat de bunăvoie, după puterea lor și chiar peste puterile lor. Și ne-au rugat cu mari stăruințe pentru harul și părtășia la această strângere de ajutoare pentru sfinți. Și au făcut aceasta nu numai cum nădăjdusem, dar s-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului și apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu. Noi dar am rugat pe Tit să isprăvească această strângere de ajutoare pe care o începuse. După cum sporiți în toate lucrurile: în credință, în cuvânt, în cunoștință, în orice râvnă și în dragostea voastră pentru noi, căutați să sporiți și în această binefacere. Nu spun lucrul acesta ca să vă dau o poruncă, ci pentru râvna altora și ca să pun la încercare curăția dragostei voastre. Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți. În această privință vă dau un sfat. Și sfatul acesta vă este de folos vouă, care, de acum un

an, cei dintâi ați început nu numai să faceți, ci să și voiți. Isprăviți dar acum de făcut, pentru ca, după graba voinței să fie și înfăptuirea, potrivit cu mijloacele voastre. Pentru că, dacă este bunăvoință, darul este primit, avându-se în vedere ce are cineva, nu ce n-are. Aici nu este vorba ca alții să fie ușurați, iar voi strâmtorați, ci este vorba de o potrivire: în împrejurarea de acum, prisosul vostru să acopere nevoile lor, pentru ca și prisosul lor să acopere, la rândul lui, nevoile voastre, așa ca să fie o potrivire, după cum este scris: „Cel ce strânsese mult n-avea nimic de prisos, și cel ce strânsese puțin nu ducea lipsă (2 Corinteni 8:1-15).

Pe vremea judecătorilor, a fost o foamete în țară. Un om din Betleemul lui Iuda a plecat cu nevastă-sa și cu cei doi fii ai lui să locuiască pentru o vreme în țara Moabului. Numele omului acela era Elimelec, numele nevestei lui era Naomi și cei doi fii ai lui se numeau Mahlon și Chilion: erau efratiți, din Betleemul lui Iuda. Ajungând în țara Moabului, și-au așezat locuința acolo. Elimelec, bărbatul Naomei, a murit, și ea a rămas cu cei doi fii ai ei. Ei și-au luat neveste moabite. Una se numea Orpa și cealaltă, Rut și au locuit acolo aproape zece ani. Mahlon și Chilion au murit și ei amândoi, și Naomi a rămas fără cei doi fii ai ei și fără bărbat (Rut 1:1-5).

Periodele de belșug și sărăcie s-au succedat ciclic în istoria omenirii și se succed și azi. Motivele și scopurile pentru care Dumnezeu îngăduie astfel de perioade sunt variate. Uneori, ele vin din pricina nelegiuirilor și răzvrătirii față de Dumnezeu (Rut 1:1,2; 1 Împ. 17), iar scopul lor este acela de a-i chema pe oameni la pocăință și întoarcere la El. Alteori, lipsurile materiale sunt îngăduite ca o

încercare a credincioșiei și loialității față de Dumnezeu (Iov 1:8-22), iar scopul este proslăvirea Numelui Său și, pe cale de consecință, răsplătirea celui credincios. La fel ca în vremea lui Ilie Tișbitul la pâ râul Cherit și la văduva din Sarepta (1 Împ. 17) sau ca în vremea foametei din Macedonia (2 Cor. 8), Dumnezeu îngăduie să vină perioade de sărăcie și lipsuri materiale pentru șlefuirea caracterului nostru și pentru întărirea credinței noastre în purtarea de grijă a Tatălui nostru ceresc (Mat. 6:19-33).

Crizele economice, sărăcia și foamea sunt împrejurări grele, nu doar pentru oamenii care nu cred în Dumnezeu, ci și pentru cei credincioși. Îngrijorările din pricina lipsurilor și a foametei, pe de o parte, și atracția spre locurile în care este belșug și bunăstare, pe de altă parte, așează oamenii credincioși în fața unor decizii grele: alegeți prin credință sau alegeți prin vedere? De asemenea, modul în care se manifestă dărnicia noastră în vreme de sărăcie scoate la lumină un caracter egoist sau altruist. În împrejurări grele de foamete și sărăcie chiar și cei mai tari oameni ai credinței pot fi ispitiți să aleagă egoist și prin vedere.

Avraam, omul credinței și tatăl tuturor celor credincioși (Rom 4:16-18), a fost confruntat și el cu o asemenea alegere. După ce, prin credință, părăsise cetatea Ur și mai apoi Haranul pentru a merge în Canaan, acum, confruntat cu perspectiva foametei, în loc să se încreadă și mai mult în Dumnezeul care îl chemase și care se angajase că-i va purta de grijă, Avraam alege prin vedere belșugul Egiptului (Geneza 12:10-19). Această alegere a avut consecințe mari și grele asupra mărturiei lui Avraam, a familiei lui, asupra istoriei poporului Israel și asupra istoriei întregii omeniri (Geneza 16).

Istoria se repetă și în cazul lui Elimelec. Alegând prin vedere, nu a obținut binecuvântarea lui Dumnezeu pentru familia lui, ci, în loc de pâine, au găsit morminte (Rut 1:1-5). Dar când, prin credință, a ales să se întoarcă cu pocăință în Țara făgăduinței, Naomi a găsit răscumpărare, reabilitare, viitor, speranță și pâine (Rut 4:13-17).

Spre deosebire de alegerile prin vedere, apostolul Pavel laudă bisericile Macedoniei care, în vremuri de sărăcie și lipsuri materiale profunde, s-au încrezut în Dumnezeu, dăruindu-se pe ei înșiși mai întâi lui Dumnezeu (2 Corinteni 8:5), iar apoi, cu altruism, din puținul lor au dat naștere la un belșug de dărnicie (2 Corinteni 8:1:5).

Vremurile de criză economică, de lipsuri și chiar foamete pun serios la încercare credința, alegerile și mărturia noastră. Învățând din istoria lui Avraam și a lui Elimelec, și inspirați de exemplul bisericilor din Macedonia, suntem chemați să venim înaintea lui Dumnezeu cu rugăciuni de:

Mulțumiri:

- Pentru frații și surorile care au dovedit credință și credincioșie față de Domnul chiar și în vremuri de sărăcie și lipsuri materiale;
- Pentru frații și surorile care trăiesc în dependență de Dumnezeu, știind că ajutorul vine în primul rând de la El;
- Pentru frații și surorile care dăruiesc și susțin lucrarea lui Dumnezeu chiar și în vremuri de criză economică.

Mijlociri:

- Pentru toți cei care se luptă cu ispita de a alege prin vedere;
- Pentru deprinderea de a trăi și a alege prin credință și nu prin vedere;

- Pentru discernământ în a înțelege motivele pentru care Dumnezeu a îngăduit vremuri de sărăcie și lipsuri materiale, pentru a ști ce decizii avem de luat.

Cereri:

- Binecuvântarea lui Dumnezeu peste cei care se confruntă cu lipsuri materiale;
- Har de pocăință și îndreptare pentru cei care au ales prin vedere;
- Înțelepciune în luarea deciziilor în vremuri de criză economică;
- Înțelepciune și curăție de inimă în administrarea resurselor materiale în vremuri de criză;
- Răsplătirea celor ce dăruiesc cu bucurie atât pentru lucrarea Evangheliei, cât și pentru ajutorarea semenilor aflați în nevoie.

SÂMBĂȚĂ

Biruință în vremuri de suferință și boală

Text: Iov 1:6 - 2:10

Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor. Domnul a zis Satanei: „De unde vii?” Și Satana a răspuns Domnului: „De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el.” Domnul a zis Satanei: „Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău.” Și Satana a răspuns Domnului: „Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu? Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mâinilor lui și turmele lui acoperă țara. Dar ia întinde-Ți mâna și atinge-Te de tot ce are, și sunt încredințat că Te va blestema în față.” Domnul a zis Satanei: „Iată, îți dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu întinzi mâna.” Și Satana a plecat dinaintea Domnului. Într-o zi, pe când fiii și ficele lui Iov mâncau și beau vin în casa fratelui lor întâi născut, a venit la Iov un sol, care a zis: „Boii arau și măgărițele pășteau lângă ei. Și s-au aruncat niște sabeeni asupra lor, i-au luat și au trecut pe slujitori prin ascuțișul sabiei. Numai eu am scăpat, ca să-ți dau de știre.” Pe când vorbea el încă, a venit un

altul și a zis: „Focul lui Dumnezeu a căzut din cer și a aprins oile și pe slujitorii tăi și i-a ars de tot. Numai eu am scăpat, ca să-ți dau de știre.” Pe când vorbea el încă, a venit un altul și a zis: „Niște haldeeni, înșirați în trei cete, s-au aruncat asupra cămилелor, le-au luat și au trecut pe slujitori prin ascuțișul sabiei. Numai eu am scăpat, ca să-ți dau de știre.” Pe când vorbea el încă, a venit un altul și a zis: „Fiii tăi și fiicele tale mâncau și beau vin în casa fratelui lor întâi născut. Și deodată, a venit un vânt mare de dincolo de pustie și a izbit în cele patru colțuri ale casei; casa s-a prăbușit peste tineri și au murit. Și am scăpat numai eu, ca să-ți dau de știre.” Atunci, Iov s-a sculat, și-a sfâșiat mantaua și și-a tuns capul. Apoi, aruncându-se la pământ, s-a închinat și a zis: „Gol am ieșit din pântecul mamei mele și gol mă voi întoarce în sânul pământului. Domnul a dat și Domnul a luat. Bindecuvântat fie Numele Domnului!” În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc și n-a vorbit nimic necuviincios împotriva lui Dumnezeu. Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor și s-a înfățișat înaintea Domnului. Domnul a zis Satanei: „De unde vii?” Și Satana a răspuns Domnului: „De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el.” Domnul a zis Satanei: „Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet. El se teme de Dumnezeu și se abate de la rău. El se ține tare în neprihănirea lui, și tu Mă îndemni să-l pierd fără pricină.” Și Satana a răspuns Domnului: „Piele pentru piele! Omul dă tot ce are pentru viața lui. Dar ia întinde-Ți mâna și atinge-Te de oasele și de carnea lui, și sunt încredințat că Te va blestema în față.” Domnul a zis Satanei: „Iată, ți-l dau pe mână: numai cruță-i viața.” Și Satana a plecat dinaintea Domnului. Apoi a lovit pe

Iov cu o bubă rea, din talpa piciorului până în creștetul capului. Și Iov a luat un ciob să se scarpine și a șezut pe cenușă. Nevastă-sa i-a zis: „Tu rămâi neclintit în neprihănirea ta! Blestemă pe Dumnezeu și mori!” Dar Iov i-a răspuns: „Vorbești ca o femeie nebună. Ce, primim de la Dumnezeu binele și să nu primim și răul?” În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc cu buzele lui.

Boala, pierderile materiale sau pierderea cuiva drag, suferința în general, sunt încercări grele pentru orice om, inclusiv pentru cei credincioși. În astfel de situații există ispita și chiar predispoziția de a pune la îndoială suveranitatea, bunătatea, dragostea și credincioșia lui Dumnezeu. În astfel de experiențe, gândurile și sentimentele devin cele mai vulnerabile. Starea sufletească, planurile, relațiile și chiar viața pot fi grav afectate, iar urmările pot fi profunde și uneori chiar ireversibile.

Iov este unul dintre oamenii care au trecut printr-un cuptor al suferinței cum nu multor oameni le-a fost dat să treacă: pierderea întregii averi, pierderea tuturor copiilor, o boală grea extinsă la nivelul întregului trup. Din mijlocul acestui înfricoșător cuptor, Iov rostește cuvinte cu totul ieșite din comun - cuvinte cu valoare de axiome:

- nu am adus și nici nu luăm nimic cu noi din lume “*gol am ieșit... și gol mă voi întoarce...*”
- tot ce avem și reușim în viață este darul lui Dumnezeu “*Domnul a dat*”
- dreptul suveran al lui Dumnezeu de a dispune potrivit cu voia și planurile Sale
- binecuvântarea Numelui Domnului indiferent de circumstanțele prin care trecem

- acceptarea vocii lui Dumnezeu chiar dacă nu o înțelegem “*să primim de la Dumnezeu binele și să nu primim și răul?*”
- Pe de alta parte, rostește cuvinte profetice, cuvinte pline de credință: “*Dar știi că Răscumpărătorul meu este viu și știi că se va ridica la urmă pe pământ !*”(Iov 19:25)
- Toate aceste lucruri au fost posibile pentru că Iov a avut adânc înrădăcinate în minte și în inimă câteva adevăruri cu care și noi creștinii noului legământ suntem chemați să ne întărim mintea și inima:
- În lume nu vom fi scutiți de necazuri, dar să îndrăznim pentru că Domnul Isus a biruit...
- Voia lui Dumnezeu este suverană, dar, în același timp, este bună, plăcută și desăvârșită
- Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu
- În încercare nu vom fi singuri, fiindcă El ne-a promis că va fi în toate zilele cu noi
- Încercările și necazurile sunt doar învelișul cu care Dumnezeu împachetează mari binecuvântări.

În suferințele și moartea Domnului Isus a fost împachetată cea mai mare binecuvântare: mântuirea noastră.

Bătaia, rănilor sufletești și trupești îndurate de apostolul Pavel în Filipi erau ambalajul în care era împachetată o mare binecuvântare: nașterea unei noi biserici, prima din Europa.

Toate suferințele îndurate de Iov aveau pregătite, în spatele lor, binecuvântări cu mult mai mari decât cele pe care le avusese.

Conștienți că biruința este posibilă prin Cuvânt și prin puterea care vine de la Dumnezeu, suntem chemați să ne rugăm:

Mulțumiri:

- Pentru binecuvântările spirituale și materiale pe care le avem de la Dumnezeu prin Isus Hristos;
- Pentru faptul că El este în controlul tuturor lucrurilor și experiențelor prin care trecem;
- Pentru puterea și ajutorul Lui în vreme de încercări, suferință și boală;
- Pentru rugăciunile ascultate și pentru scoaterea la loc larg a celor pentru care ne-am rugat.

Mijlociri:

- Pentru întărirea celor ce sunt în cuptorul suferinței, fie prin boli, fie prin pierderi de tot felul;
- Pentru putere de mărturisire a credinței și încrederii în Răscumpărătorul nostru cel viu, în ciuda circumstanțelor potrivnice;
- Pentru cei care s-au depărtat de Dumnezeu din pricina ne-cazurilor.

Cereri:

- Dumnezeu să ne ajute să privim și să abordăm suferințele din perspectivă biblică, cerească;
- Dumnezeu să ne ajute ca întotdeauna să acceptăm toată voia Lui și să rămânem lângă El indiferent de pierderile suferite;

- Dumnezeu să ne ajute să binecuvântăm Numele Lui indiferent de circumstanțele vieții;
- Dumnezeu să ne ajute să privim cu răbdare, dar și cu nădejde, spre ziua când toate suferințele noastre vor fi preschimbate în glorie și veșnica bucurie.

DUMINICĂ

Biruință în așteptarea revenirii Domnului Isus

Text: 2 Petru 3:1-18

Preaiubiților, aceasta este a doua epistolă pe care v-o scriu. În amândouă, caut să vă trezesc mintea sănătoasă prin înștiințări, ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții proroci și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri. Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor și vor zice: „Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!” Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei și că lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă. Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același Cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuți. Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi. Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii, ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca ni-

ciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință. Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură și pământul, cu tot ce este pe el, va arde. Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri și trupurile cerești se vor topi de căldura focului? Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea. De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace. Să credeți că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mântuire, cum v-a scris și preaiubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui, ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor. Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă, ca nu cumva să vă lăsați târâți de rătăcirea acestor nelegiuiri și să vă pierdeți tăria, ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava acum și în ziua veșniciei. Amin.

În așteptarea venirii Domnului Isus, biserica va fi contemporană cu o serie de stări și de evenimente care îi vor pune credința și statornicia la încercare: ațipirea celor mulți, lepădarea multora de credință, alipirea de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor - învățături străine de Evanghelie, înmulțirea fărădelegii și, pe cale de consecință, răcirea dragostei celor mai mulți, amăgirea multora cu semne și minuni mincinoase. Mulți dintre aceștia se vor confrunta în

ziua aceea cu implacabilele cuvinte ce vor fi rostite de Domnul Isus “...depărtați-vă de la Mine voi toți cei ce ați lucrat fărădelegea” (Matei 7:23)

Într-o astfel de vreme, când mulți își periclitează sau chiar pierd veșnicia împreună cu Domnul, suntem mereu îndemnați să fim treji și veghetori. Pentru a fi biruitori în așteptarea revenirii Domnului Isus, trebuie să evităm cu orice preț următoarele lucruri:

- **Superficialitatea în pregătirea întâlnirii cu Domnul** ca urmare a insuficienței cunoașterii a Marelui și a așteptărilor pe care le are (fecioarele neînțelepte);
- **Depărtarea, stricarea sau trecerea în plan secundar a Cuvântului lui Dumnezeu**, care conduce invariabil la lepădarea de credință, la coborârea standardelor, permisivitate crescută față de păcat și pierderea discernământului spiritual;
- **Ignorarea îndemnului apostolului Pavel de a privi țintă doar la Căpetenia și desăvârșirea credinței noastre, adică la Domnul Isus**, în care avem totul deplin, și focalizarea atenției pe alte personaje și acceptarea unor filozofii străine de duhul, învățătura și scopurile Domnului Isus;
- **Amânarea pocăinței, a îndreptării lucrurilor** atunci când Duhul sau Cuvântul Domnului ne descoperă că suntem într-o stare rea sau pe o cale greșită.

Conștienți de faptul că, în vremea așteptării Domnului nostru, diavolul dă târcoale ca un leu căutând pe cine să înghită, suntem chemați să veghem și să ne rugăm:

Mulțumiri:

- Pentru toți cei care se pregătesc și așteaptă cu dor revenirea Domnului Isus;
- Pentru Domnul Isus și pentru Cuvântul Scripturii, care ne prezintă deslușit și pe înțeles așteptările pe care El le are de la noi;

Mijlociri:

- Pentru toți cei ce se mulțumesc cu puțin în privința pregătirii lor pentru marea întâlnire;
- Pentru statornicie și fermitate până la capăt pentru cei ce au plecat hotărât pe calea credinței;

Cereri:

- Trezire spirituală și ieșire din starea de căldicel a tuturor bisericilor din România care experimentează o astfel de stare;
- Întâlnirea cu Domnul să-i găsească pregătiți pe toți membrii bisericii din care facem parte, dar și pe cei din familiile noastre;
- Rămânerea în Domnul Isus și în Cuvântul Lui.

Încurajați și inspirați de cuvintele Domnului Isus: „cereți, și vi

se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide. Căci ori și cine cere, capătă; cine caută găsește, și celui ce bate, i se va deschide” (Mat. 7:7-8), suntem chemați și ne unim în post și rugăciune toate bisericile baptiste din România, ca să căutăm fața lui Dumnezeu, să batem la poarta îndurării și să cerem cu stăruință har și biruință pe calea credinței. Convinși de faptul că „rugăciunea fierbinte a celui neprihănit are mare putere (Iacov 5:16), cu ajutorul Domnului și călăuzirea Duhului, așteptăm ca Tatăl ceresc să trimită „vremuri de înviore” (Fapte 3:19) pentru mântuirea celor pierduți din casele noastre, dintre rudeniile, prietenii, colegii și cunoscuții noștri.

Cu această dorință și nădejde sfântă, cei care am alcătuit acest material, vă dorim har bogat în Sărbătorile Nașterii Mântuitorului, a Anului Nou, a Botezului Domnului Isus și în fiecare zi până când Îl vom vedea pe Domnul față în față!

Cu aleasă prețuire în Hristos Domnul,

Pastor Paul Negruț, vicepreședinte cu educația
Pastor Mihai Micula, vicepreședinte cu pastorală
Pastor Cornel Peleaș, secretar general adjunct